

Казвам се Снежана Дякова, лекар съм в системата на Медицинския Институт на МВР и работя в момента в Медицинската служба на Областна Дирекция на МВР в Габрово.

Пиша Ви от свое име и от името на много колеги, които не са съгласни с идеята в страната да са валидни единствено електронните рецепти. Допреди две години работех предимно в чужбина и имам достатъчно опит със здравните системи в други страни. В страните, в които съм работила - Великобритания, Либия, Малта и Кувейт, електронни рецепти се издават задължително в системата на държавните здравни заведения, защото лекарствата са безплатни. Паралелно обикновените хартиени рецепти са задължителни при покупка на лекарства във всички останали аптеки, като при всяка покупка рецептата се задържа, ако е за еднократно изпълнение или ако касае терапия на хронично заболяване е уточнено, че може да бъде повтаряна до няколко пъти, като всеки път се регистрира какво е дадено, кога и от кого. За по-висока степен на контрол хартиените рецепти в Либия ги изписвахме с индиго, за да може единият екземпляр (оригиналът) да остане в аптеката, а другият - копието да остане при болния. На копието аптекарят се подписва с дата и час на изпълнение на рецептата. Ако някое от лекарствата липсва, аптекарят написва нова оригинална рецепта за пациента, за да може да търси в друга аптека, т.к. копието не може да се ползва втори път.

В цял свят рецептите са задължителни за повечето лекарства. Изпълняват се рецепти, изписани от лекари от други страни.

Недопустимо е да се вземе толкова важно решение без обсъждане. Обявен е срок от 14 дни за мнения на емейл на Министерството на Здравеопазването, в който са и Великденските почивни дни освен края на седмицата.

Стандарти трябва да има, но за да се приемат е необходимо да се мисли, да се обсъдят всякакви варианти, да се подходи с разум и грижа за пациентите, с отговорност за парите на държавата, с разбиране за усилията на практикуващите медици и фармацевти, които ще коства една промяна.

Изискванията трябва да бъдат с цел повишаване на личната отговорност на професионална компетентност и финансова отчетност. Да бъдат разумно обосновани, да са логични, да целят да няма възможност за злоупотреба с държавни пари, но и да не се затруднява никой в процеса на амбулаторното лечение.

Всяко решение трябва да бъде смислено, взето след детайлно оглеждане, да не е прибързано и да бъде достатъчно мъдро и да почива на уважение и загриженост, а не да се превръща в демонстрация на високомерие, власт и бюрокрация, зад която най-често всъщност се подготвят условия за злоупотреби.

С уважение-Снежана Дякова

Медицинска служба при ОДМВР-Габрово